

[Per Hækkerup.]

fra 10 pct. til 12½ pct. Det er jo ganske interessant at iagttage, at partier, som for mindre end et år siden stemte imod momsen, som fortalte om, hvilke kolossale ulykker der ville ramme erhvervslivet, hvis denne moms blev gennemført, som fortalte, hvilke byrder den ville lægge på befolkningen, som forlangte, at forudsætningen for, at en moms blev gennemført, var, at der gennemførtes tilsvarende lettelser i den direkte beskatning, de kommer nu og foreslår momsen forhøjet fra 10 pct. til 12½ pct., ikke som en engangsforanstaltning — vi må gå ud fra, at det er en permanent forhøjelse, regeringen her foreslår. Og det er jo interessant at konstatere, at i finansministerens motivering herfor indgår, at dette jo oven i købet er en erhvervsfremmende politik. Det er jo pudsigt at bemærke sig, at de første 10 pct. er erhvervshæmmende, men de efterfølgende 2½ pct., de er erhvervsfremmende. Men måske kan finansministeren forklare logikken.

Det, der er lige så betydningsfuldt, er imidlertid, at dengang vi gennemførte den 10 pct.s moms, ledsagedes den af forskellige kompensationer over for de grupper i befolkningen, som var økonomisk ringest stillet. Ved forhøjelsen fra de 10 pct. til 12½ pct. foreslår man også visse kompensationer; man anerkender altså det princip, som vi dengang nedfældede. Men de kompensationer, man nu foreslår, adskiller sig jo fra de kompensationer, vi dengang foreslog; kompensationerne nu har fortrinsvis karakter af en regulering af folke- og invalidepensionisternes pension, af børnetilskuddet og et rundt beløb til ungdommens uddannelsesfond. Jeg går ud fra, at finansministeren erkender, at hermed har man ikke givet kompensation til den befolkningsgruppe, som må formodes i særlig grad at komme til at mærke de ubehagelige virkninger af momsforhøjelsen. Da vi i sin tid gennemførte momsen, blev den ledsaget af et persontilskud for alle under en vis indtægt. Dette persontilskud var vi alle sammen enige om var ikke nogen ideel form for kompensation, og vi drøftede dengang — men forkastede det — at man i stedet for skulle gå vejen over en forhøjelse af folke- og invalidepensionerne m. v., en forhøjelse af børnetilskuddene —

som vi gennemførte — og eventuelt en forhøjelse af ydelserne til ungdommens uddannelsesfond. Vi var enige om, at det ville ikke dække. Jeg spørger derfor: har regeringen gjort sig nogen overvejelser om, hvorledes de andre grupper, som ikke omfattes af de bestemte kompensationsforslag, man har forelagt, skal kunne hjælpes i den nuværende situation?

Til forbrugsbegrænsningen hører også regeringens nedskæringsforslag. Jeg skal ikke gå i detaljer med dem, det bliver der lejlighed til på et senere tidspunkt, men jeg vil da gerne understrege, at når man som et af formålene for regeringens politik opsætter en forøget beskæftigelse, så tror jeg ikke, finansministeren vil bestride, at adskillige af de nedskæringer, der bliver tale om, nødvendigvis må medføre øget arbejdsløshed i bestemte områder af landet og inden for bestemte erhvervsgrupper, en arbejdsløshed, som det ikke ses at regeringens øvrige politik vil modvirke. Jeg vil også gerne understrege, at forbrugsbegrænsningen suppleret med nedskæringerne, men også forbrugsbegrænsningen alene vil medføre et tryk nedad på beskæftigelsen.

Det andet sæt af metoder, som statsministeren omtalte, drejer sig om fremgangsmåder, der skal dæmpe pris- og lønudviklingen. Herom sagde statsministeren, og det er jo et interessant kapitel:

„Hvad angår fødevarerpriserne, kan jeg oplyse, at landbrugsministerens forhandlinger med landbruget endnu ikke er afsluttet. Landbruget har imidlertid givet til kende, at man er rede til at medvirke til en begrænsning af prisstigningerne ved en midlertidig udsættelse af de forhøjelser, som landbruget er berettiget til nu, idet hjemmemarkedspriserne ikke har været omkostningsreguleret siden midten af 1967.“

Se, det er jo ganske interessant at se. Hvad er det for nedsættelser af landbrugspriserne, af hjemmemarkedspriserne, eller undgåelser af prisstigninger, der er tale om?

Da statsministeren udtalte sig om det i andet kapitel, sagde statsministeren herom — det står i Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 253 —:

„Som et led i bestræbelserne for at opnå en stabilisering af prisniveauet vil regeringen endvidere optage spørgsmålet om